

NYOMOKBAN HAZAIT TARTALMAZ

Visszhangoznak a felejtések.
Gyertek, gyertek, itt vagyok.
Akiós lokalitás.
Vegyünk meg egy régi házat.
Bontsunk le egy régi házat.
Együnk meg egy régi házat,
mellőle a templomot,
belőle a papot, oltárt.
Másszunk fel a templomtoronyra.
Éljük fel, éljük ki.
Vidéki, pardon, falusi.
Jól áll címként ez az eredet.
Pedig már csak ünnepek vagyunk.
Tréfa és ajándék.
Jönnek már a vendégek.
Fizetnek a vendégek.
Ide gyertek, ide hozzám,
simogassatok, hanem elveszek.
Énekeljünk.
Igyunk meg valamit.
Lidérceink rúgják már az istálló falát.
Befogjuk őket.
Rátérünk a csillagösvényre.
S egyre csak távolodunk a valóságtól.

HOBBIHIT

„az árok mentén száz vád, száz koldus”
(Vajtech Mihálik)

Becsületből ünnepekkor még eljárók a templomba.
Láthatják, vettem-e új ruhát, a szakállam mennyire
kócos, és hogy egyedül vagy a családdal megyek.
Rózsafüzért motyognak az alig öregedő társulattagok.
Szűrös tekintettel figyelik a térdelés mélységét és
a keresztvetés kivitelezését.
Minden misén legalább egy ember alszik.
Zsebből előkapott statisztika, de vallom,
hogy ha valaki egyebet állít, az tetten ért szunnyadó,
vagy hazudik, mint itt a padokban százan,
hisz mind beborulunk az árokba, és értetlenül
mászunk ki onnan, a parancsokat követve,
és ledöbbenve, hisz Uram, mi templomba járunk!
Rosszat gondolattal, szóval, cselekedettel
és mulasztással el nem követtünk, csak szeretetből.

A MÁRIA LÁBÁNÁL

Nem volt engedély az építkezésre.
Mégis házak épültek. Meggyúlt a telep,
valaki rosszat akart, esedékes műszaki hiba.
Valaki meggyújtotta.
A tulaj nem tarthat igényt saját területére.
A telek a megszállóké, stípi-stopi, ez van.
Nem tehet semmit a hivatal,
nem honfoglalásra van,
se nem a megfelelő eljárásra.
Le kell tenni egy papírt.
Konténereket visznek. Nincs pénz.
Egy konténert eladnak. Szabályellenes.

Következmény nincs.
Nyugalomra intik a városlakókat.
Van megoldás.
Kibogozhatatlan magyarzkodás következik.
Nem sikerült megoldani.
Tisztázni kell a helyzetet.
Kivárás szükséges.
Nem sikerült tisztázni.
Mindenkit védenek, mindenki sérül.
Milyen szépek a gyermekek,
mondja a polgármester asszony,
majd bő vízzel, alaposan kezet mos.

HŐSVÁGY

*„A rendőrség bűnvádi eljárást indított
a 19 éves lányt széttépő medvét lelövő vadászok ellen.”*

Betoppan a herceg, pompás férfi,
bomba nőre vágyik, legyen szóke
vagy vörös, divatos kis bögyös,

helyzete, ha lehet a szikla bérce,
mert az akció ott mehet végbe.
A sárkány álljon készen a harcra,

ugyanakkor ne szálljon magasra.
Apró termet a bátor dalia,
akit nem emel ima vagy paripa.

De a földön döngöl ő, ha kell
köpcös kis dörgölő, kardjával
vág az untalan, menekülj, bestia,

menekülj, esélyed úgy, ha van.
S hogy a győzelem nem hiába
történt, szerelmes, így önként,

s lám, elkésett a hősi tett,
addigra a lány már mennyei
sereget erősített, s így csalódva,

csendesen tér haza, fülébe nem
cseng köszönetet a vágyott ara,
s hirtelen örök toppantak elébe,

a sárkánynak volt egy meglepetése.
Törvényre vitte ezt az ügyet,
s ha volt ilyen süket verekedni,

hát most kezdhet a szeme is
kerekedni, mert most lett divat
a vádirat. Nem herceg ő, hanem

mészárosféle, nem a segítség a fontos,
hanem önnönmaga dicsősége, s ezt
hallva tanakodtak a csiszi-csoszi papok,

s hét nap után így alakultak a lapok.
*Királyságunk sárkánya áldozat,
s hiába ölt közülünk már sokat,*

*élete fontosabb, mintsem a víg élet,
s büntetésként a következő az ítélet;
ezután a herceg a fogság hercegnője,*

*kinevezve mellé a bestia az őre,
s címe, vagyona mind az áldozaté
s egypár százaléka pedig a főpapé.*

Azóta a herceg búsán dúdolja
a vesztesek örökölt dalát, hisz
rútul csődbe hősösködté saját magát.